

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5384/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Бељан, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж бр. 4212/19 од 23.05.2019.године, у седници већа одржаној дана 16.01.2020.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж бр. 4212/19 од 23.05.2019.године.

Образложење

Пресудом на основу признања Вишег суда у Београду П бр. 56/19 од 22.02.2019. године, ставом два изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.750,00 динара са затезном каматом на наведени износ прописану Законом о затезној камати, почев од дана наступања услова за извршење до коначне исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж бр. 4212/19 од 23.05.2019.године, ставом првим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Вишег суда у Београду П бр. 56/19 од 22.02.2019. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој исплати на име трошкова другостепеног поступка износ од 6.000,00 динара.

Против решења Апелационог суда у Београду, донетог у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а према ставу 2. истог члана прописано је да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају тужилац ревизијом оспорава правилност одлуке другостепеног суда којом је преиначено решење о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке првостепене пресуде на основу признања.

Трошкови поступка представљају споредно потраживање, па се према цитираном члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, у ком случају се ревизија не може поднети (члан 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку), због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић